

“यथा बहोवि चित्रावि विभर्ति भुजगाग्रतः ।
तथा बहुविधं राजा रूपं कुर्वीत धर्मेवित् ॥”
यन्निपर्वम् । इति भरतः ॥ (वर्हतीति । उह
उडो + अच् ।) पञ्चम् । इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, रघुः । ६ । १७ ।

“विलासिनी विभ्रमदन्तपत्र-
मापाङ्कुरं केतकवर्हमण्यः ।
प्रियानितम्बोपितसन्निवेशे-
विपाटयामास युवा नखाग्रैः ॥”

परीवारः । इति हेमचन्द्रः ॥

वर्हणं, क्री, (वर्हतीति । उह उडो + क्यु ।
वर्हयति शोभते इति । वर्हं दीप्तौ + क्युवां ।)
पञ्चम् । इति शब्दरत्नावली ॥

व(व)र्हिः [स्], पुं, (उहति वर्हते इति । उहि
उडो + “उहेनलोपच ।” उवा० २।११०। इति
इतिः नलोपच ।) अयिः । इति मेदिनी । से, ३६ ।
दीप्तिः । इत्युणादिकोषः ॥ यज्ञः । इति हेम-
चन्द्रः ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ७ । ७५ । ८ ।

“ननो गोमहौरवर्हि रत्न-
सुयो अन्वावन् पुत्रभोजो अस्मि ।
माभो वर्हिः पुत्रवता निदेक-
ययं पातस्वस्तिभिः सदा नः ॥”

“नोऽस्माकं वर्हैर्वैजम् ॥” इति तद्वाक्ये सायकः ॥
चित्रकम् । इत्यमरः ॥ (उहनाजस्य पुत्रः ।
यथा, भागवते । ६ । १२ । १३ ।

“उहनाजस्तु तस्यापि वर्हिस्तस्मात् कृत-
ज्ययः ॥”

व(व)र्हिः [स्], पुं, क्री, (उहति वर्हते इति । उहि
उडो + “उहेनलोपच ।” उवा० २ । ११० ।
इति इतिः नलोपच ।) कुशः । इति मेदिनी ।
से, ३३ । (यथा, कुमारः । १ । ६१ ।

“अवचितवलिपुष्पा वेदिवन्मागेदसा
नियमविधिजनानां वर्हिषाचोपनेची ॥”

वर्हिः [स्] क्री, (उहतीति । उहि उडो + इतिः
नलोपच ।) यन्निपर्वम् । इति शब्दरत्ना-
वली ॥

वर्हिःपुण्यं, क्री, (वर्हिर्दीप्तिद्वयुक्तं पुण्यमस्य ।)
यन्निपर्वम् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

वर्हिःयुष्मा [न्], पुं, (वर्हिषा कुप्येन वर्हिषि यज्ञे वा
युष्म तेनो यस्य ।) अयिः । इत्यमरः । १।१।५७।

वर्हिः, क्री, (वर्हिरेव तिष्ठतीति । स्था + कः ।)
वर्हिष्ठम् । द्वीवरम् । इत्यमरभरतौ ॥

वर्हिःकुसुमं, क्री, (वर्हि वर्हयुक्तं कुसुमं यस्य ।)
यन्निपर्वम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

व(व)र्हिः, पुं, (वर्हमस्यस्येति । वर्ह + “वह-
वर्हाभ्यामिनच् ॥” इति इनच् । यथा “बहुल-
मन्त्रापि ॥” उवा० २।४६। इत्यत्र वर्हं बहु-
प्राधाक्ये । वर्हिषो मयूरः । इत्युज्ज्वलदत्तोक्त्या
इनच् ।) मयूरः । इत्यमरः । २ । ५ । २० ।
(यथा, मनौ । २ । १२ । ६५ ।

“कुहुन्दरिः शुनान् गन्वान् पञ्चशकन्तु वर्हिणः ।
आवित् कृताग्रं पिबिषममृताग्रम् शुलकः ॥”

क्री । तगरम् । तत्पण्यायो यथा,—
“कालानुसार्यं तगरं कुटिलं मधुरं मतम् ।
अपरं पिक्ततगरं द्रव्यहृत्तो च वर्हिषम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
वर्हिणवाहनः, पुं, (वर्हिषो मयूरो वाहनं यस्य ।)
कार्तिकेयः । इति हलायुधः ॥

वर्हिषत्रा, क्री, (वर्हिषत्रो वाहनं यस्याः ।)
चण्डी । इति चित्राकशेषः ॥

वर्हिपुण्यं, क्री, (वर्हि वर्हशानि पुण्य यस्य ।)
यन्निपर्वम् । इत्यमरः । २ । ४ । १३० ॥

वर्हिर्ज्योतिः, [स्] पुं, (वर्हिषि यज्ञे ज्योति-
रस्य ।) वङ्गिः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १६४ ।

वर्हिर्मुखः, पुं, (वर्हिरेयिर्मुखं यस्य ।) देवता ।
इत्यमरः । १ । १ । ६ ।

वर्हिर्वदः, [द्] पुं, (वर्हिषि अयौ कुशासनं वा
सौदन्ति ये ते । वर्हिस् + वद + क्तिप् । एवो-
दरादिवात् साधुः ।) पिङ्गलग्नविशेषः । यथा,
“अयज्वानश्च यज्वानः पितरो ब्रह्मणः सुताः ।
अभिखाता वर्हिर्वदो दिधा तेवां अवस्थितिः ॥”
इति कौर्मर् १२ अध्यायः ॥

अपि च ।

“अपसव्यं ततः जला सव्यं जातु च भूतले ।
अभिखातास्तथा सौम्यान् हविष्मन्तस्तपोष्ण-
पान् ॥

सुकालिनो वर्हिर्वद आच्यपांस्तर्पयेततः ।
तर्पयेच्च पिङ्गन् भक्त्वा सतिलोदकचन्दनैः ॥

दर्भपाणिस्तु विधिना हस्ताभ्यां तर्पयेततः ॥”
अत्र केचित् पिङ्गदर्भमर्तिदेशात् दिव्यपिङ्गवा-
मपि अज्जलिचयदानम् । तदसत् ।

“कथयानं नलं सौम्यं यममर्थमर्थं तथा ।

अभिखाताः सोमपाश्च वर्हिर्वदः सक्तुं सक्तुम् ॥”
इति ऋग्वेदोपपरिशिष्टेन विशिष्टेकाञ्जलिविधा-
नात् । इत्याह्निकतत्त्वम् । (एतुवंशजस्य हवि-
ह्वानिः पुंजः । यथा, भागवते । ४।२४। ८ - ६ ।

“हविर्हानाद्वाविर्हानिर्वदूरास्तु घटसुतान् ।
वर्हिर्वदं पर्यं शुक्लं लवणं सव्यं जितव्रतम् ॥

वर्हिर्वतुस महाभागो हविर्हानिः प्रजापतिः ।
क्रियाकालेन्यु निष्कानो योगेन्यु च कुर्वद्वह ॥”

वर्हिषि यज्ञे वीदतीति । यज्ञस्ये, नि । यथा,
ऋग्वेदे । २ । ३ । ३ ।

“स आ वह मरुतो शर्धो अच्युत-
मिन्द्रं नरो वर्हिर्वदं यजजम् ॥”

वर्हिष्कणः, पुं, (वर्हिर्दीप्तिरेव केश इव यस्य ।)
अयिः । इति श्रीचिच्छेप्रशब्ददर्शनात् ॥

वर्हिष्ठं, क्री, (वर्हिषि तिष्ठतीति । स्था + कः ।
अन्वास्तेति वलम् ।) द्वीवरम् । इत्यमरः ॥

(यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ११ अध्यायः ।
“खेदं विदध्यादधवाशुलेपं
वर्हिष्ठशुक्लीसुरकाहजुहेः ॥”

नि, उहतमः । इति सायकः । यथा, ऋग्वेदे । ३ । १३ । १ ।

“प्रबो देवावाजये वर्हिष्ठमपौस्ते ॥”

व(व)र्हि, [न्] पुं, (वर्हमस्याक्रीति । वर्ह +
इतिः ।) मयूरः । इत्यमरः ॥ (यथा, अतु-
संहारे । २ । ६ ।

“सदा मनोहामुदनादसोत्सुकं
विभाति विस्तीर्णकलापशोभितम् ।
सविभ्रमालिङ्गनचुम्बनाकुलं
प्रवृत्ततृणं कुलमद्य वर्हिणाम् ॥”

प्राधागर्भसम्भूतः कण्ठपुत्रविशेषः । यथा,
महाभारते । १ । ६५ । ४७ ।

“सिद्धः पूर्णश्च वर्हिर् च पूर्णायुश्च महा-
यशाः ॥”

वल, मि उ संवरणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भ्रा०-आत्म०-चक्र०-सेट् ।) मि, वलयति बाल-
यति । उ, वलते धनं लोकः संवृणोतीत्यर्थः ।
इति दुर्गादासः ॥

वजभिः, } क्री, (वलभि + लट्दिकारादिति वा
वलभी, } डीष् ।) वङ्गभी । इति शब्दरत्ना-
वली अमरटीका च । (यथा, कथासरित्-
सागरे । ८७ । १२ ।

“हर्म्यप्रासादवलभीवन्निष्क्यन् चोर्ध्वमभिधि ॥”
पुरीविशेषः । यथा, भट्टिः । २३ । १५ ।

“काचमिदं विहितं मया वलभ्यां
श्रीधरसेननरेन्द्रपालितायाम् ।
कौर्मिर्नरो भवतामृपस्य तस्य

चेमकरः क्षितिपो यनः प्रजानाम् ॥”

वलयः, पुं क्री, (वलते आट्टोति हस्तादिक-
मिति । वल् + “वलमलतिनभ्यः कथन् ।”

उवा० ४ । ६६ । इति कथन् ।) खर्गादि-
रचितप्रकोष्ठभरणम् । बाला इति भाषा ।

तत्पण्यायः । आवापकः २ परिहार्यः ३
कटकः ४ । इत्यमरः ॥ पारिहार्यः ५ शंखः ६ ।

इति शब्दरत्नावली । कम्पुः ७ कुक्कुलम् ८ ।
इति जटाधरः । (यथा, रामायणे । २ ।

३२ । ५ ।
“सहेमस्रजेमैजिभिः केयुरैर्वलयेरपि ॥”

मङ्गलम् । यथा, मार्कण्डेये । २० । ४६ ।
“अश्वान्तः सकलं भूमेर्वलयं तुरगोत्तमः ।

समर्थः क्रान्तुमर्केण तवायं प्रतिपादितः ॥”
अस्थविशेषः । यथा, सुश्रुते शरीररक्षाने

५ अध्याये ॥
“कपालरुचकतचण्वलयनलकसंज्ञानि ॥”

“यागिपादपार्श्वेष्ठोदरः सु वलयानि ॥”
वेद्यकोत्तात्मिकम्विशेषः । यथा, सुश्रुते । १।१२।

“तत्र रोगाधिष्ठानभेदादधिकर्मे चतुर्धाभियते ।
तद्यथा वलयविन्दुखेलाप्रतिसारणानीति दृक्क-
विशेषाः ॥” ७ । वेष्टनम् । यथा, रघुः ।

१ । २० ।
“सवैलावप्रवलयं परिखीकृतसामराम् ।

अनन्यप्रासनासुर्वीं श्राष्टैकपुरीमिव ॥”

वलयः, पुं, (वलयवदालतिरस्यस्येति । अर्धं
आदिवात् अच् ।) अष्टादशगलरोगान्तर्गत-
मरुदोगविशेषः । यथा,—